

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Overskrifter i avisen om gammelt kød er meget uheldige, også i forhold til Danmarks omdømme. Men fødevareresikkerhed er noget, som vi alle har krav på, og det uanset om det er dansk producerede varer, eller det er fødevarer, som er importeret. Det udvalgsarbejde, som er gået forud for den lovgivning her, har jeg haft fornøjelsen af at være med i – i en konstruktiv dialog, en god proces. Det har så ført frem til, at vi nu er kommet til at kunne lancere lovforslag nr. L 45, hvor der strammes meget op på kontrollen af fødevarer samt er sanktionsmuligheder, som kontrolmyndigheden netop bliver forsynet med, og det sker i forhold til den enkelte virksomhed, der ikke lever op til bestemmelserne i loven.

Med hensyn til tilsynsbesøg på virksomhederne bør der både være anmeldte og uanmeldte besøg. Det vil give kontrolmyndigheden et godt redskab og samtidig et godt vurderingsgrundlag for de efterfølgende besøg, man kommer på. Produktionen af danske fødevarer har generelt et meget højt niveau, og det vil bl.a. med denne lov også blive sikret, at forbrugerne, der går hen og køber produktet, får det produkt, som de regner med at de indkøber. Jeg tror ikke på, at det her alene er et spørgsmål om, at det er det ene eller det andet millionbeløb. Det er et spørgsmål om, at er der brodne kar i denne fødevareraktivitet, så kan vi også være sikre på, at der også i fremtiden vil ske noget. Men her er der strammet så meget op, at her får man kontrolbesøg lagt ud på sin hjemmeside. Her kan man se resultatet af det kontrolbesøg, der har været.

Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:39

Bjarne Laustsen (S):

Nu var det jo De Konservative og især den tidligere konservative minister, hr. Lars Barfoed, der måtte betale en meget høj pris for, at man prøvede det her eksperiment med, om man kunne spare over 100 mio. kr., og hvor 200 mennesker blev fyret, uden at det kunne mærkes på den der ellers meget fornuftige gennemgang, som den konservative ordfører havde af det her område.

Men kan hr. Knud Kristensen ikke bekræfte, at hr. Lars Barfoed efterfølgende sagde, at han blev tvunget til at gå af Dansk Folkeparti, og at Dansk Folkeparti hele vejen igennem havde bakket op om den økonomiske ramme, der var for at drive fødevarerkontrol i Danmark?

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Knud Kristensen (KF):

Nu har jeg desværre ikke mulighed for at konkretisere det enkelte forløb. Det har jeg kun fulgt igennem pressen. Der blev jo sagt mange ting om de forskellige problemstillinger, der var, så derfor skal jeg afholde mig fra at gå ind i en dybere debat om det, som hr. Bjarne Laustsen kender meget bedre, end jeg gør. Men jeg siger bare: Jeg mener ikke, at det her er et spørgsmål om, om det er 100 mio. kr., om det er 90 mio., eller om det er 110 mio. kr. Jeg mener ganske enkelt, at det her er et spørgsmål om, at er der brodne kar i systemet, så vil vi også med den lovgivning, der ligger her, se, at der vil kunne konstateres nogle uheldigheder med hensyn til fødevareresikkerheden. Og jeg synes jo, at det grundlæggende ikke er spørgsmålet om, hvad der har været sagt tidligere, det er for mig historie. For mig at se handler det her om, at fremtiden bringer det, at vi har sikkerhed for forbrugerne i dette land.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:40

Bjarne Laustsen (S):

Jo, men det, vi taler om, er jo ret essentielt, nemlig om det er muligt, altså om hr. Knud Kristensen har sådan en terminologi, der siger, at man godt kan spare, fordi man kan opnå de samme resultater, eller om der er sådan en eller anden smertegrænse for, hvor meget man kan presse citronen, om jeg må bruge det udtryk. For det var jo det, der skete; det gik jo helt galt. Og derfor kom man jo også til den konklusion i regeringspartierne, at man fik fjernet Dansk Folkepartis veto om, at man ikke måtte forhandle med andre, og at man så indbød samtlige Folketingets partier til at lave noget nyt, og man fandt også ud af, at man for bl.a. at kunne lave den der risikobaserede kontrol så var nødt til at afsætte nogle flere midler. Og det er jo det lærestykke, man har fået.